

nogle faa Ord. Det ærede Medlem opholdt sig først lidt ved § 5 og bemærkede, at Hovedregelen, der gik ud paa, at man kunde træffe Foranstaltninger med Hensyn til Personer, der led af Tuberkulose paa en saadan Maade, at de vare særlig farlige for andre med Hensyn til, Smitte, blev svært begrænset ved Undtagelsen, nemlig den, at man ikke kunde nøde de paagældende til at opgive deres hittidige Erhvervsvirksomhed. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at det vilde naturligvis være rart, om man lod Hensynet til andre Medlemmer i Samfundet være det overvejende, men der gælder igen det Hensyn til den enkelte, at man ikke kan gribe for meget ind i hans personlige Forhold, at man ikke kan tvinge ham bort fra hans Erhverv. Det er disse to bydende Hensyn, der gøre sig gældende. Jeg kan være enig med det ærede Medlem i, at man skal gaa meget lempeligt frem ad denne Vej for ikke at gribe for meget ind overfor den enkelte. Men der kan være Omstændigheder, hvor jeg tror, at man maa lade Hensynet til den enkelte træde i Baggrunden af Hensyn til det almene, men selvfølgelig bliver det saa en Pligt for Samfundet at hjælpe den enkelte, som det af Hensyn til de andre paa lægger Indskrænkning i hans Erhvervsvirksomhed. I selve Tanken er der altsaa ikke Uenighed mellem det ærede Medlem og mig.

Dernæst gjorde det ærede Medlem et Par Bemærkninger til § 10 og mente, at jeg ikke ansaa Landpostbude for at være farlige for Befolkningen, fordi de led af Tuberkulose. Det sluttede det ærede Medlem vist navnlig af § 10, første Stykke, hvor Ministeriet ikke mener at burde medtage Landpostbudene, idet der ikke er en fuldstændig Aarsagernes Lighed mellem Landpostbude og Lærere og Lærerinder, idet disse komme i et mere intimt Forhold til Befolkningen end Landpostbudene. Det samme gælder Præster og Plejere ved Sindssygehospitalet, derimod forholder det sig ganske ganske anderledes med Hensyn til Stykke 2 i § 10. Her mener ogsaa jeg, at Landpostbudene kunne komme med, men det er, som det ærede Medlem sagde, vanskeligt der at sætte bestemte Grænser eller nævne bestemte Personer. Derfor foreslaas der i Paragraffens andet Stykke, at nærmere Bestemmelser derom ville være at træffe ved Anordning, saa at man kan sætte flere ind, hvis man har taget for faa med, og, hvis man finder, der er for mange,

stryge de overflødige, med andre Ord, der er givet Bevægelighed i dette Forhold. Fremdeles gjorde det ærede Medlem nogle Bemærkninger til femte Stykke og mente, at der kunde være Fortolkningsvanskeligheder i det Tilfælde, som det ærede Medlem nævnedes, at en Embedsmand laa paa Hospitalet og var saa syg, at Lægerne mente, at han aldrig vilde komme tilbage til sin Gerning. Vilde der da, hvis han blev afskediget, tilkomme ham en særlig høj Pension eller ikke? Saaledes som Ordene ere formulerede, tror jeg, denne Fortolkningsvanskelighed ryddes bort. Han vil utvivlsomt faa den større Pension, thi det, der lægges Vægt paa, er her, om Gerningen er af en saadan Beskaffenhed, at den medfører Fare for Befolkningen, med andre Ord, om det, hvis han kom ud af Hospitalet og ind i sin Gerning igen, vilde medføre Fare. I dette Tilfælde har man altsaa at vælge imellem at lade ham faa fuld Gage i Embedet eller, hvis han afskediges, at give ham fuld Pension; saaledes tror jeg nok, Ordene ville blive opfattede.

Spørgsmaalet om Enkens Forhold, hvis Manden afskediges paa Grund af Tuberkulose, er mere tvivlsomt, da, som det ærede Medlem sagde, alle andre Embedsmænd kunne blive i deres Stilling, saa længe de overhovedet kunne hænge ved den, medens den tuberkuløse Embedsmand, der er saa syg, at han ikke kan røgte sit Embede, vil blive afskediget, og det kan have Indflydelse for Enken, idet Enken efter den Mand, der er afskediget paa Grund af Tuberkulose, er ligestillet med den, hvis Mand er afskediget af anden Grund. Det er kun overfor ham selv, vi have tilbudt en Særstilling.

Med Hensyn til § 11 om værnepligtige skal jeg sige, at det er med velberaad Hu, at denne Forandring har fundet Sted, idet Ministeriet, eller i hvert Tilfælde jeg, er af den Mening, at den gamle § 12 i Loven ikke er bleven fortolket rigtigt. Naar der staar, at „enhver, der under Militærtjeneste viser sig lidende af smittefarlig Tuberkulose“, tror jeg, at det ikke korrekt kan omfatte andre end dem, der netop aftjene deres Værnepligt. Ved „Militærtjeneste“ mener man i Virkeligheden Aftjeningen af Militærtjenesten, og det omfatter ikke Underofficerer og Officerer. Noget ganske andet er det, hvis Udvalget maatte formene, at vi skulle give positive Regler, der skulle omfatte netop militære, at jeg kan gaa